ZERO GEOGRAPHIC

MAY 2013



ISSUE 12

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟ **ZERO ARTISTIC MOVEMENT**



Εκδότης
Z.A.M

Συντακτική Ομάδα
Έκτορας
Κινέζος
Λυκάνθρωπος
ΠΞ
A3roflot
Σκηνοθέτης
Saltibag

Επιμέλεια Ύλης

Λυκάνθρωπος
Κινέζος
ΠΞ
Τάου

Creative Art Director

A3roflot

Επιμέλεια Εξώφυλλου

A3roflot

Blog

zerogeographic.wordpress.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το **Zero Artistic Movement (Z. A. M.)**, είναι ένα αυτόνομο καλλιτεχνικό (και όχι μόνο) κίνημα. ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΤΟΥ ΖΑΜ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΝΤΑΝΤΑΪΣΤΩΝ, ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟΙ, Ο ΡΕΤΡΟΦΟΥΤΟΥΡΙΣΜΟΣ, Ο ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟΣ, ΤΟ D.I.Y., Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ TOY-ART. Το Z.A.M. είναι ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος συνεχώς εξελίσσεται. Είναι μια αντικαπιταλιστική/ αντικρατική/ διεθνιστική κίνηση με σκοπό τη συνεισφορά στην ανατροπή του καπιταλιστικού συστήματος.

Το **ZERO GEOGRAPHIC** είναι ένα περιοδικό γεωγραφίας που ακολουθεί την παράδοση της επαναστατικής γεωγραφίας: υπάρχει μια γραμμή που συνδέει το έργο των αναρχικών γεωγράφων Κροπότκιν και Ρεκλύ με τη ψυχογεωγραφία των Καταστασιακών, τις θεωρίες εξάρτησης, τον Harvey και τέλος με τη σημερινή μηδενιστική γεωγραφία της εποχής του ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

Το περιοδικό κλείνει με το παρών τεύχος τα δύο χρόνια κυκλοφορίας και συνεχίζει να διαδίδεται δωρεάν στο internet αλλά και σε έντυπη μορφή σε διάφορα επιλεγμένα στέκια. Σαν γεωγράφοι του χάους και ψυχογεωγράφοι του ίδιου μας του εαυτού γυρνάμε σε διαδικτυακούς δρόμους όπου μας συναντάται συχνά. Θα μας συναντήσετε όμως και στους πραγματικούς δρόμους εκεί που φτιάχνεται η πραγματική ιστορία στις γειτονιές και στις πλατείες.

«Γνώριζα ήδη ποια μπορούσε να είναι η χρησιμότητα της γειτονιάς καθώς είναι ο ο τόπος που γεννάει επαναστάτες και ήρωες, εφευρέτες και εμ πειρικούς σοφούς, κατεργάρηδες και κακούργους, αρετές και διαστροφές. Ζουν όλοι μέσα στη φτώχεια, τα φέρνουν δύσκολα βόλτα, πνίγουν τους καημούς τους και μεθούν με δυνατά λικέρ. Δε θα μπορούσατε ποτέ να φανταστείτε πόσες περιπέτειες, πόσα ξεχασμ ένα δράμ ατα κρύβει τούτη η πόλη της οδύνης. Πόσα άσχημα πράματα υπάρχουν αλλά και πόσα όμορφα... πρέπει να ψάξουμε πολύ βαθιά για να βρούμε τις εξαίσιες σκηνές, άλλοτε τραγικές και άλλοτε κωμικές, τα αριστουργήματα που δημιουργήθηκαν από τις συγκυρίες»

Ονορέ ντε Μπαλζάκ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ZERO GEOGRAPHIC -Z.A.M.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ. ΕΝΑΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΟΥΤΟΠΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

"ο καταβάλλων κατά τας δυνάμεις του ν' απολαμβάνη κατά τας ανάγκας του"

Σταύρος Καλλέργης

ΟΥΤΟΠΙΚΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Στις αρχές και στα μέσα του 19ου αιώνα γνωρίζει άνθηση ο ουτοπικός σοσιαλισμός. Έχει προηγηθεί η Γαλλική επανάσταση που, μαζί με την τεχνολογική πρόοδο, δημιουργεί την προσδοκία για μία καλύτερη κοινωνία που θα βασίζεται κυρίως στην επιστήμη και στο σοσιαλισμό. Κυριότεροι ουτοπικοί σοσιαλιστές υπήρξαν ο **Σαρλ Φουριέ, ο Ανρί ντε Σαιν Σιμόν** και ο **Ρόμπερτ Όουεν**. Ο μαρξισμός και ο αναρχισμός θεωρούνται συνεχιστές του ουτοπικού σοσιαλισμού.

Στην Ελλάδα οι σοσιαλιστικές ιδέες ήρθαν από Γάλλους πολιτικούς πρόσφυγες, οπαδούς του ουτοπικού σοσιαλιστή Σαιν Σιμόν, την εποχή του Όθωνα, με πιο σημαντικό τον Γουσταύο Εϊτχάλ. Επίσης σημαντικοί παράγοντες για τη διάδοση του ουτοπικού σοσιαλισμού στη χώρα μας υπήρξαν προσωπικότητες που ανήκαν στον παρισινό κύκλο του Αδαμάντιου Κοραή (Φραγκίσκος Πυλαρινός και Παναγιώτης Σοφιανόπουλος) και είχαν ασπασθεί τις ιδέες του Φουριέ και του Σαιν-Σιμόν. Έτσι ο ουτοπικός σοσιαλισμός απέκτησε οπαδούς στη χώρα μας, επηρεάζοντας κάποιους κοινωνικούς αγωνιστές, όπως και το Σταύρο Καλλέργη που σήμερα θεωρείται ένας από τους προδρόμους του ελληνικού εργατικού κινήματος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΕΡΓΗ

Γεννήθηκε στο Χουμέρι Μυλοποτάμου Κρήτης και καταγόταν από παλιά αρχοντική οικογένεια. Σε μικρή ηλικία μετανάστευσε στην Αθήνα (καθώς ο πατέρας του διωκόταν από την τούρκικη εξουσία στην Κρήτη) όπου ο μικρός Καλλέργης μεγάλωσε στο ανακτορικό περιβάλλον και ανατράφηκε με συντηρητικές αρχές. Από μικρός όμως έδειξε ενδιαφέρον για το σοσιαλισμό. Σπούδασε αρχιτεκτονική και είχε έντονη ανάμιξη στο φοιτητικό κίνημα.

Τον Μάιο του 1890 ίδρυσε στην Αθήνα τον πρώτο σοσιαλιστικό πυρήνα στην Ελλάδα , τον **Κεντρικό Σοσιαλιστικό Σύλλογο**, ο οποίος ήταν μια οργάνωση ουτοπικού σοσιαλιστικού προσανατολισμού, με παραρτήματα και σε άλλες πόλεις. Επίσης ξεκίνησε, περίπου τον ίδιο καιρό, να εκδίδει την εφημερίδα "**Σοσιαλιστής**" στην οποία ανέπτυξε ένα επαναστατικό και σοσιαλιστικό πρόγραμμα. Η πραγματοποίηση των σοσιαλιστικών στόχων κατά τον Καλλέργη μπορούσε να πραγματοποιηθεί κυρίως μέσω των συνδικαλιστικών αγώνων και της κατάκτησης της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας από ένα σοσιαλιστικό κόμμα.

Το 1893 οργάνωσε την πρώτη Εργατική Πρωτομαγιά στην Ελλάδα όπου εκφώνησε ομιλία:

Ο σκοπός της συναθροίσεώς μας ενταύθα είναι να υπογράψωμεν ψήφισμα διά να δοθή εν καιρώ εις την Βουλήν. Το ψήφισμα δε έχει ως εξής:

“Συνελθόντες σήμερον την 2 Μαΐου ημέραν Κυριακήν και ώραν 5μ.μ. εν τω Αρχαίω Σταδίω οι κάτωθι υπογεγραμμένοι μέλη του Κεντρικού Σοσιαλιστικού Συλλόγου και υπό μισθόν πάσχοντες εψηφίσαμεν:

Α) Την Κυριακήν να κλείωσι τα καταστήματα, καθ’όλην την ημέραν, και οι πολίται ν’αναπαύωνται.

Β) Οι εργάται να εργάζωνται 8 ώρας την ημέραν.

Γ) Ν’απονέμηται σύνταξις εις τους εκ της εργασίας παθόντας και καταστάντας ανικάνους προς διατήρησιν εαυτών και της οικογενείας των.

Δ) Το συμβούλιον του Κεντρικού Σοσιαλιστικού Συλλόγου να επιδώση το ψήφισμα εις την Βουλήν”.

Ύστερα από την ομιλία που εκφώνησε, κατευθύνθηκε στη Βουλή για να παραδώσει ψήφισμα, το οποίο όμως ο Πρόεδρος της Βουλής αρνήθηκε να δεχθεί . Αν και συνελήφθη για την πράξη του αυτή και καταδικάστηκε σε φυλάκιση, ο πρώτος εορτασμός της Εργατικής Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα αποτελεί σταθμό στην ιστορία του ελληνικού εργατικού κινήματος. Ο προσανατολισμός εκείνης της εκδήλωσης ήταν σαφώς ταξικός και αφορούσε στην ανάπτυξη της εργατικής πάλης και τη διάδοση των σοσιαλιστικών ιδεών . Ο εορτασμός επαναλήφθηκε την επόμενη χρονιά . Τότε όμως η κυβέρνηση έδειξε τα δόντια της, καθώς έγιναν πολλές συλλήψεις (μεταξύ των συλληφθέντων ήταν και ο Καλλέργης) ,ενώ ο εορτασμός της Εργατικής Πρωτομαγιάς απαγορεύτηκε στο εξής.

Στη συνέχεια ο Καλλέργης, αφού δικάστηκε και αθωώθηκε, κατέφυγε στο Παρίσι. Εκεί γνωρίστηκε με μυθικές μορφές της εποχής όπως τον σοσιαλιστή ειρηνιστή **Ζαν Ζωρές** (δολοφονήθηκε στις παραμονές του πρώτου παγκοσμίου πολέμου από έναν εθνικιστή λόγω της αντίθεσής του στον πόλεμο), τον διάσημο συγγραφέα **Εμίλ Ζολά**, τον αναρχοκουμουνιστή **Πιοτρ Κροπότκιν** κ.α. Στη συνέχεια επέστρεψε στην Αθήνα και κατόπιν στην Κρήτη, όπου εξελέγη πληρεξούσιος της Κρητικής Πολιτείας και έθεσε υποψηφιότητα για βουλευτής Ρεθύμνου. Ύστερα όμως από τρεις απόπειρες κατά της ζωής του επιστρέφει στην Αθήνα και εκδίδει ξανά τον “Σοσιαλιστή”. Η νέα αυτή προσπάθειά του όμως απέτυχε. Πέθανε το 1926 στην Κρήτη, όπου ζούσε από το 1905 και όπου είχε παντρευτεί και αποκτήσει οικογένεια, πάμπτωχος καθώς είχε ξοδέψει τη μεγάλη περιουσία που είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του για τις ανάγκες του σοσιαλιστικού κινήματος. Γιος του ήταν ο γνωστός ηθοποιός Λυκούργος Καλλέργης ο οποίος θα γίνει και βουλευτής του ΚΚΕ.

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΕΡΓΗ ΚΑΙ Η ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Όλα τα πράγματα κοινά. Όλα τα πράγματα θα είναι κοινά (...) [και δεν θα] ανήκουν σε κανέναν, παρά μόνο τα προϊόντα σ' αυτούς που εργαζόμενους γι' αυτά (...).

Ο Καλλέργης έγραψε πολλά άρθρα και βιβλία υποστηρίζοντας τις -ριζοσπαστικές για την εποχή- ιδέες του και ανάμεσα σ΄αυτά το «Πρακτικό Κοσμοπολίτικο Σοσιαλισμό», τον «Οδηγό Παντός Ανθρώπου» το 1892, την «Πραγματεία περί Σοσιαλισμού, Μηδενισμού, Αναρχίας» το 1893 και άλλα. Το πιο σημαντικό έργο όπου φαίνονται και πολιτικοινωνικές του απόψεις υπήρξε η μπροσούρα **Εγκόλπιον Εργάτου**, (1893). Ο Καλλέργης υπήρξε σε γενικές γραμμές επηρεασμένος από τον Φουριέ (που θεωρείται πρόδρομος του αντιεξουσιαστικού κινήματος), αλλά στο έργο του φαίνεται η επιρροή και άλλων αναρχικών και σοσιαλιστών στοχαστών. Δηλώνει ειρηνιστής (όπως οι περισσότεροι Ουτοπικοί σοσιαλιστές) αλλά αν χρειαστεί θα μεταχειριστεί και άλλα μέσα (δηλαδή βία). Πιστεύει ότι όλα τα πράγματα πρέπει να είναι κοινά. Το χρήμα θα καταργηθεί γιατί οι συναλλαγές θα γίνονται με γεωργικά ή βιομηχανικά προϊόντα.

Στο κείμενο **«Η εν Κρήτη Σοσιαλιστική Πολιτεία»** που περιλαμβάνεται στην παραπάνω μπροσούρα, ο Καλλέργης οργανώνει την ιδανική του κοινωνία στην Κρήτη με βάση τους **αυτόνομους και ομόσπονδους δήμους.** Να τονίσουμε εδώ ότι τότε η Κρήτη βρισκόταν υπό οθωμανικό ζυγό και όλα παιζόταν σε πολιτικό επίπεδο για το μέλλον της (αυτονομία, προσάρτηση στην Ελλάδα κλπ). Ο Καλλέργης λοιπόν έριξε στο τραπέζι την ιδέα της **Αντιεξουσιαστικής Κρήτης**... κόντρα στις άλλες πιο συμβατικές απόψεις.

Οργανωτικά ο Καλλέργης ζητά τη διαίρεση της Κρήτης σε **Δήμους** (επηρεασμένος προφανώς από τα ευρωπαϊκά φεντεραλιστικά και αντιεξουσιαστικά κηρύγματα της εποχής που δίνανε μεγάλη σημασία στην αποκέντρωση και στην κοινότητα) που θα είναι ανεξάρτητοι μεταξύ τους και θα διευθύνονται από επταμελές Συμβούλιο, το οποίο θα εκλέγεται από τους πολίτες. Το Γενικό Συμβούλιο της Κρήτης θα απαρτίζεται από ορισμένο αριθμό προσώπων τα οποία θα εκλέγονται **κάθε χρόνο** από τα Δημοτικά Συμβούλια όλων των Δήμων της Κρητικής Πολιτείας και το οποίο θα διαμένει στην πρωτεύουσα της Κρήτης, η οποία θα βρίσκεται στο κέντρο του νησιού. Αυτοί που απαρτίζουν το Γενικό Συμβούλιο της Κρητικής Πολιτείας και τα Συμβούλια των Δήμων δεν θα ζούνε καλύτερα από τους άλλους πολίτες. **Θα είναι ίσοι με τους άλλους πολίτες.**

Στο θέμα της δικαιοσύνης και της τάξης ο Καλλέργης αντί για φυλακές θέλει φρενοκομεία καθώς στην κοινωνία του θα έχουν όλοι τα προς το ζην οπότε οι εγκληματίες δε θα μπορούν παρά να είναι παράφρονες! Επίσης κάθε δήμος, αντί των σημερινών στρατιωτών, χωροφυλάκων, θα έχει **ευταξίες** (προφανώς στα πρότυπα των επαναστατικών πολιτοφυλακών), τους οποίους θα λαμβάνει από τις συντεχνίες των εργατών, τις συνοικίες ή τα χωριά με κλήρο και οι οποίοι θα υπηρετούν το Δήμο για ένα χρόνο.

Όσο αφορά το θέμα της εργασίας κάθε δημότης θα είναι υποχρεωμένος να εκτελεί κάποια εργασία μία ή δύο ώρες την ημέρα σύμφωνα με τις ανάγκες της παραγωγής, γιατί ως επί το πλείστον τα πράγματα θα κατασκευάζονται δια των μηχανών. Κάθε εργοστάσιο θα διευθύνεται από έναν εργάτη (προϊστάμενο), ο οποίος θα εκλέγεται

από τους συναδέλφους του, κάθε φορά που η περίσταση το απαιτεί, δεν θα έχει όμως περισσότερα δικαιώματα από τους άλλους συναδέλφους του. Οι προϊστάμενοι θα πληρώνονται το ίδιο με τους εργάτες.

Επίσης, όσο αφορά την αγροτική ζωή, κάθε Δήμος θα είναι διηρημένος σε γεωργικά διαμερίσματα, το κάθε δε διαμέρισμα θα έχει ανατεθεί υπό του Συμβουλίου του Δήμου σε ανάλογο αριθμό εργατών, και σε κάθε διαμέρισμα θα προΐσταται ένας εργάτης ο οποίος θα εκλέγεται από τους άλλους, όπως και στα εργοστάσια.

Τέλος ο Καλλέργης ζητά από το λαό ,αν χρειαστεί να υπερασπιστεί με βία την σοσιαλιστική πολιτεία από τους «βαρβάρους» που θα θέλουν να την υποτάξουν (προφανώς έχοντας υπόψιν του την Παρισινή Κομούνα και το τέλος της).

Τέλος ο Καλλέργης οραματίζεται για την εποχή του μία **φουτουριστική Κρήτη** με σιδηρόδρομους και ατμόπλοια, ενώ κάποια πράματα που προτείνει θα ξένιζαν στο σημερινό άνθρωπο όπως η ομοιόμορφη ενδυμασία για όλους τους πολίτες της Σοσιαλιστής πολιτείας (ίσως γιατί η ενδυμασία στις καπιταλιστικές κοινωνίες αποτελεί και μία μορφή ταξικού διαχωρισμού).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΕΡΓΗ

Οι πολιτικές απόψεις του Καλλέργη κινούνται πολλές φορές στα όρια της ασάφειας (όπως και η ζωή του, καθώς από τη μία πρέσβευε την ουτοπία και από την άλλη εκλεγόταν βουλευτής). Δεν υπήρξε μαρξιστής ή αναρχικός όπως άλλοι σύγχρονοί του, ενώ ο ουτοπικός σοσιαλισμός θεωρούνταν εκείνη την εποχή ξεπερασμένος, καθώς ο μπακουνισμός και ο μαρξισμός μονομαχούσαν για την πρωτοκαθεδρία στο εργατικό κίνημα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε όμως ότι το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα βρισκόταν στα σπάργανα και χαρακτηριζόταν από ρομαντισμό και απειρία κάτι που σίγουρα φαίνεται στη ζωή και στο έργο του Καλλέργη. Υπήρξε όμως πολύ σημαντικός αγωνιστής, πραγματικός πρόδρομος της ταξικής πάλης στην Ελλάδα και έτσι σήμερα μνημονεύεται από πολλούς σε σημείο καπηλείας...

Κάπου είχα διαβάσει ότι η φήμη του Καλλέργη ως κομμουνιστή-μαρξιστή οφείλεται στο γιο του, γνωστό ηθοποιό που ήταν βουλευτής στο ΚΚΕ. Αυτό δεν το γνωρίζω. Η αλήθεια είναι πάντως ότι αν και πολλοί ξέρουν τον Καλλέργη, όταν συσχετίζεται κάπως με αντιεξουσιαστές εκείνοι βγάζουν σπυριά λες και ο Καλλέργης ήταν κάτι τελείως διαφορετικό . Σίγουρα σαν ιστορική φυσιογνωμία ο Καλλέργης έχει παραποιηθεί (την ίδια μοίρα είχε, όπως και πολλοί άλλοι και ο αναρχικός Μαρίνος Αντύπας). Και αυτό είναι ιστορικά ύποπτο. Όσο για την ταύτισή του με την Πασοκική «σοσιαλιστική» κληρονομιά μέσω των σοσιαλιστικών πιστεύω του Καλλέργη δε χρειάζεται να πούμε πολλά. Οι πασόκοι «ληστεύσαν» ιδεολογικά τα πάντα, από το πολυτεχνείο του '73 μέχρι το 1821. Άλλωστε ο σοσιαλισμός του Καλλέργη διάφερε τελείως από την πασοκική λαίλαπα. Εκείνοι την εποχή άλλωστε οι αναρχικοί αποκαλούνταν **ελευθεριακοί σοσιαλιστές** και ο σοσιαλισμός δεν ήταν βρισιά όπως κατάντησε στις μέρες μας λόγω των απανταχού σοσιαλοδημοκρατών.

Τέλος να αναφέρω ότι στο Ρέθυμνο υπάρχει το Ίδρυμα Σταύρος Καλλέργης, του οποίου πρόεδρος υπήρξε ο Λυκούργος Καλλέργης, γιός του Σταύρου, μέχρι τον

πρόσφατο θάνατό του. Είναι ένα μουσείο για τον πρωτοπόρο του σοσιαλιστικού κινήματος στην Ελλάδα και ίδρυμα μελετών και εκδόσεων για τα θέματα αυτά.

“Αδελφοί μου πάντες οι πάσχοντες”

Υ.Γ.: Κάθε χρόνο τη Πρωτομαγιά, λογής «επίσημοι», εργατοπατέρες και βουλευτάδες κάνουν εκδήλωση στο Μπραχίμο Γεροποτάμου. Τι σχέση έχουν όλοι οι παραπάνω με το έργο και τη στάση ζωής του αγωνιστή Καλλέργη; Μάλλον καμία! Η Πρωτομαγιά δεν είναι γιορτούλα, είναι ημέρα εξεγερσιακής μνήμης και ταξικού αγώνα εναντία στους δυνάστες μας, το κράτος και τα αφεντικά.


«Ισότης,Αδελφότης, Κοινοκτημοσύνη»

<u>ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ</u>

http://www.eutopia.gr/el/h-en-kriti-sosialistiki-politeia-toy-stayroy-kallergi-o-dimos-stin-politiki-skepsi-ton-proimon

http://www.anarkismo.net/article/16232

Λυκούργος Καλλέργης (2000), "Σταύρος Καλλέργης: Το Διεθνές Σοσιαλεργατικό Κίνημα από τον 19ο αιώνα και ο ‘υπαρκτός’ σοσιαλισμός", εκδόσεις Προσκήνιο

http://www.patridamou.gr/?p=1174

http://www.rizospastis.gr/story.do?id=6548015&publDate=20/11/2011

Σωκράτης Σ.Καλλέργης, "Αναμνήσεις για τον Σταύρο Καλλέργη και την οικογένειά του", Αθήνα 1990

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ ΚΑΙ ΘΥΜΙΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ - TUG



Ο φίλος TUG δεν είναι πια μαζί μας. Πέθανε πρόσφατα μετά από άνιση μάχη. Έπασχε από μια σπάνια περίπτωση λεμφώματος nonHodkin, που επηρεάζει το κεντρικό νευρικό σύστημα και τον εγκέφαλο. Ο TUG, ήταν άνεργος και χωρίς ασφάλιση από το 2012, όταν άρχισε και η μάχη του με την ασθένεια αλλά ποτέ δεν το έβαλε κάτω. Έγραφε μουσική από το 1997 και κυκλοφόρησε τα τραγούδια του σε D.I.Y. παραγωγές. Επίσης υπήρξε μέλος των punk συγκροτημάτων Πάρκινσονς και RealityBites. Σαν TUG το στυλ του είχε περιγραφεί σαν Τουρνάς του ελληνικού πανκ, χαρακτηρισμός που άρεσε πολύ στον ίδιο.

Τραγούδια του έχουν συμπεριληφθεί σε διάφορές συλλογές εκ των οποίων και στις μουσικές συλλογές του Zero Artistic Movement (ZAM). Έχει συμμετάσχει σε αυτές πάντα ως φίλος του ZAM και «ομοϊδεάτης» κάτι για το οποίο τον ευχαριστούμε. Μακάρι να τον είχαμε γνωρίσει καλύτερα

Στο ZAM 7

http://www.mediafire.com/?oknzbqmbsgi5giq συμμετείχε με το συγκλονιστικό «Τραγούδι του Αρμαγάντ» για τους πρόσφυγες. Απλά συγκλονιστικό.

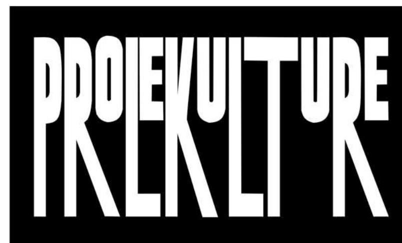
«Γιατί απλά είμαι νεκρός από καιρό στο πουθενά διεκδικώ το να αναπνέω».

Καλό ταξίδι φίλε!



ANTI-ZAM ART

FOTIZONTAS - PROLEKULTURE



Ο Fotizontas εκφράζει τις ιδέες του ζωγραφίζοντας graffiti και υπογράφονας ως Prolekulture. Ασχολείται με την StreetArt πολύ πριν αυτή αποκτήσει μια ευρύτερη αποδοχή ως καλλιτεχνική μορφή έκφρασης, έχοντας δημιουργήσει ένα αναγνωρίσιμο στυλ που είναι εύκολα αντιληπτό για κάποιον που είναι παρατηρητικός στους δρόμους της Αθήνας.

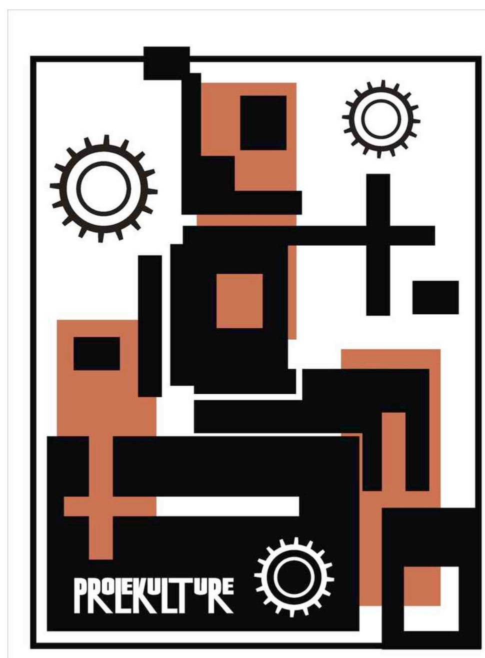
Και σε άλλες πόλεις όμως της Ελλάδος, όπως και σε κάποιες του εξωτερικού, υπάρχουν κάποια χαρακτηριστικά graffiti του Fotizonta, αναφέροντας ενδεικτικά αυτά με το "ψαροκόκκαλο". 'Οπως λέει ο ίδιος, απώτερος σκοπός του είναι η δημιουργία μιας αισθητικής για τους δρόμους.

Prolekulture και ZAM (Zero Artistic Movement) συνδέονται με έναν κοινό σκοπό: την "απελευθέρωση" της τέχνης από τα δεσμά της εμπορευματοποίησής της και το σπάσιμο της νόρμας στην καλλιτεχνική έκφραση. Επίσης ο Fotizontas έχει συμμετάσχει σε εκδηλώσεις του ZAM και έχει σχεδιάσει κάποια από τα βοηθητικά promo (αυτοκόλλητα, κονκάρδες).

Μια ιδέα από graffiti του Fotizonta μπορείτε να πάρετε εδώ:

http://www.youtube.com/watch?v=gxZAykHvabo

http://www.youtube.com/watch?v=7ztqjbln3sE



ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΑ ΝΕΦΕΛΩΜΑΤΑ

Μεσοαστρικά νέφη αερίων και σκόνη
αστρικά μαιευτήρια νέων άστρων,
σκόνη και άτομα υδρογόνου και ήλιου
i) νέφη φωτεινών θερμών αερίων
ιονισμένα υψηλής ενέργειας φωτόνια
γειτονικών άστρων
ii) ανακλώμενα νεφελώματα
γιγάντια νέφη σκόνης
iii) φωτεινή πηγή μπλοκαρισμένο φως
σε φόντο σκοτεινό
iv) μικρή σχετικά μάζα "Ηλιος"
εξωτερικό περίβλημα
εκτινασσόμενο στο διάστημα
v) μεσοαστρικά αέρια
εμπλουτισμός
βαριά μέταλλα
νέα ακολουθία αστρογένεσης
γειτονικά γιγάντια μοριακά νέφη
"σούπερνόβα"

BOB ANTIMARLEY

PORNOTROIKA – Ο ΕΡΩΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ

Πρόκειται για τον τελευταίο μέχρι στιγμής δίσκο από τους PORNOSTROIKA DADAIFI (έχουν κυκλοφορήσει συνολικά εννέα albums), οι οποίοι είναι οι ιδρυτές του ZAM. Το στυλ είναι industrial-cyberpunk με έντονα στοιχεία punk (dadacore). Σε σχέση με τις προηγούμενες δουλειές τους που στιχουργικά είχαν πιο έντονα νταντaιστικά και συμβολιστικά στοιχεία, η κυκλοφορία αυτή επικεντρώνεται στη σημερινή άθλια οικονομική και κοινωνική κατάσταση. Περιέχει και μελοποιήσεις σε Μάκη Πανώριο, Γκράμσι αλλά και Μαγιακόφσκι.



Κατεβάστε το εδώ

http://www.mediafire.com/?6b86g8ycb8anc4d

ή

https://docs.google.com/file/d/0B1g_LyDQQ3r-eVl4eFB0VWhQSk0/edit?pli=1

Σχετικά παρόμοια δουλειά του group είναι και το Λυκόφως των Πορνοκρατόρων (2004)

http://www.mediafire.com/?sdika5x4mb8kut3

Μέρος Τέταρτο

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΑΙΝΙΩΝ

EL NORTE (1983)

Από όλες τις ταινίες για μετανάστευση (που αρκετές είναι εξαιρετικές εδώ που τα λέμε) αυτή εδώ μάλλον είναι η καλύτερη. Ταυτόχρονα είναι και μία ταινία τόσο ρεαλιστική που θα σας μαυρίσει την καρδιά. Ο εμφύλιος στη Γουατεμάλα παρουσιάζετε σε όλη του τη φρίκη. Δύο αδέρφια, παιδιά μιας αριστερής ινδιάνικης οικογένειας, προσπαθούν να ξεφύγουν στις ΗΠΑ. Εκεί δε βρίσκουν τη θαλπωρή όπως φανταζόταν αλλά την εκμετάλλευση και την ταπείνωση. Δουλεύουν στον άτυπο τομέα παραγωγής (θα βρείτε πολλές ομοιότητες με τις σημερινούς Πακιστανούς στη χώρα μας) όπου το μόνο που τους βοηθά να αντέξουν είναι η αγάπη. Που δεν είναι δυστυχώς αρκετή. Η καλύτερη ίσως ταινία του αμερικάνικου ανεξάρτητου κινηματογράφου.

MANBORG (2011)

Για τους οπαδούς των GWAR μία ταινία δυστοπικής sci-fi και cyberpunk. Ο Διάβολος έχει κυριαρχήσει στη Γη του μέλλοντος με ένα στρατό ναζί. Μία παρέα προσπαθεί να τον ανατρέψει . Αισθητική cult που παραπέμπει στα βιντεοκλίπ των GWAR. Πιο cyberpunk δε γίνεται. Ο λόγος; Ένας από τους πρωταγωνιστές μιμείται τον Billy Idol… Πιο cyberpunk δε γίνεται.

BUNRAKU (2010)

Για τους εραστές του περίεργου. Δεν είναι ακριβώς αριστούργημα αλλά μία ταινία που έχει περισσότερο στυλ παρά ουσία. Αλλά αυτό σε κάποιους αρέσει. Μετά από μία παγκόσμια καταστροφή τα όπλα έχουν απαγορευτεί και οι πολεμικές τέχνες επικρατούν. Ένας δυνάστης θα αντιμετωπίσει έναν καουμπόι και έναν σαμουράι και μαζί το λαό που καταδυναστεύει. Ταινία με έντονα χαρακτηριστικά από διάφορα καλλιτεχνικά υποείδη: σαμουράι, φιλμ νουάρ, γούεστερν, σουρεαλισμό, σοβιετικό ρεαλισμό, ποπ κλπ.

THE BELIEVER (2001)



Ταινία για ένα νεοναζί. Που γυρνά και ξυλοκοπεί Εβραίους στη ΝέαΥορκη. Που θέλει να σκοτώσει όλους τους Εβραίους. Που όμως αποδεικνύεται ότι ο ίδιος είναι Εβραίος. Ταινία που ενόχλησε πολλούς. Τόσο τους νεοναζί, όσο και τους σιωνιστές.

ΠΞ

Μέρος Πέμπτο

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΤΑ ΠΟΝΟΤΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΤΟΥ
Διαμαντής Φλωράκης, εκδ. Άπειρον, 1975

Βιβλίο ξεχασμένο από το χρόνο . Πάραυτα αποτελεί ένα πολύ αξιόλογο έργο επιστημονικής φαντασίας και πολιτικής κριτικής. Ένας συγγραφέας που παρά την αξία του δεν έγινε γνωστός (δεν είναι ο μόνος άλλωστε σε αυτή τη χώρα που ζούμε) και αξίζει να ανακαλύψετε.

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ - TUNTEMATON SOTILAS
Linna Vaino, 1995



Βρισκόμαστε στο Β ’ παγκόσμιο πόλεμο . Η επίθεση των Σοβιετικών στη Φινλανδία έχει τελειώσει με νίκη των Φινλανδών. Τώρα είναι η σειρά των Φινλανδών να εισβάλουν στη Σοβιετική Ένωση με αφορμή την επιχείρηση Μπαρμπαρόσα του Χίτλερ. Ένα από τα κορυφαία έργα της Φινλανδικής λογοτεχνίας που περιγράφει τη φρίκη και την κυνικότητα του πολέμου.

ΤΑΛΩΣ. Ο ΤΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ
Μωυσείδης Στυλιανός, εκδ. Βραβείο Bell, 1986



Ο Τάλως, το χάλκινο ρομπότ που κατασκεύασε ο Ήφαιστος πριν από 4.500 χρόνια, για να προστατεύσει την εξουσία του Μίνωα, επανενεργοποιείται από την ενέργεια που διαφεύγει από μία χαμένη ατομική βόμβα των Αμερικάνων και σπέρνει τον τρόμο ξανά . Η διήγηση γίνεται σε δύο παράλληλα επίπεδα. Μία που αφορά την αρχαία ιστορία του Τάλως και μία που περιγράφει τις περιπέτειές του στην σύγχρονη Κρήτη. Γενικά το θέμα του συνδυασμού επιστημονικής φαντασίας με αρχαία ιστορία είναι πολύ ενδιαφέρον. Εδώ ο συγγραφέας κατάφερε να τα συνδυάσει υπέροχα. Και εκτός αυτού είναι cult. Πόσο πιο cult να γίνει δηλαδή όταν υπάρχει περιγραφή της σεξουαλικής περίπτυξης της σεξομανούς Καλυψώς με το γιγάντιο χάλκινο Τάλο?

ΠΞ

Μέρος Έκτο

ΜΗ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΠΟΤΕ – 1Η ΜΑΗ

Το παρακάτω κείμενο μοιράστηκε στις πορείες της πρωτομαγιάς από τη συντακτική ομάδα του περιοδικού ZERO GEOGRAPHIC και μέλη του ΖΑΜ.

ΜΗ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΠΟΤΕ (ΓΚΥ ΝΤΕΜΠΟΡ)

Οι επαναστάτες πάντα ζητούσαν την κατάργηση της εργασίας στο καπιταλιστικό σύστημα και την αντικατάστασή της με τη δημιουργική εργασία και το παιχνίδι σε μια μεταεπαναστατική κοινωνία. Ο Σταύρος Καλλέργης ζητά 2 ώρες εργασία μάξιμουμ και ο Όσκαρ Ουάιλντ την αντικατάσταση των εργατών από μηχανές. Ο Πωλ Λαφάργκ υμνεί το δικαίωμα στην τεμπελιά. Σε μια φυσιολογική κοινωνία χρειάζεται ελάχιστη εργασία για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του ατόμου. Ο καπιταλισμός δημιουργεί την υπεραξία και την εκμετάλλευση του εργάτη. Η εργασία της καπιταλιστικής παραγωγής (π.χ. 8ωρο-12ωρο) φαίνεται ότι δεν είναι παρά η διεστραμμένη τάση του εργοδότη να παραποιήσει την ανθρώπινη φύση προς όφελός του (υπεραξία της εργασίας και καπιταλιστικό κέρδος).

Οι σοσιαλδημοκράτες παίξανε ιστορικά τον βρώμικο ρόλο της αποδοχής από την εξουσία της αρρωστημένης αυτής εργατικής εκμετάλλευσης. Τελικά το 8ωρο, που καθιερώθηκε επίσημα, παρουσιάστηκε σαν κάτι φυσιολογικό, οι καπιταλιστές σαν συνάνθρωποί μας και η καταναλωτική κοινωνία σαν την ουτοπία που πήρε τη θέση του κουμμουνισμού. Σαν απάντηση στη σοσιαλδημοκρατική και νεοφιλελεύθερη συμμαχία ο Γκυ Ντεμπόρ δηλώνει τη δεκαετία του '60 το αυτονόητο «Μη δουλεύετε ποτέ».

Κάθε φορά που ο καπιταλισμός περνάει κρίση, οι καπιταλιστές δείχνουν στους εργάτες πόσο σέβονται την εργατική συνθήκη του 8ώρου. Η αποχαύνωση των μικροαστών εργατών τελείωσε πρόσφατα. Ο νεοφιλελεύθερος ολοκληρωτισμός επέστρεψε τον εργάτη από τη θαλπωρή του 8ωρου στην πραγματική του θέση εντός καπιταλισμού: αυτή της Δουλείας.

Έχεις δει εργοδότη καλό; Η μοίρα του εργαζόμενου και του ανέργου σε όλο τον κόσμο είναι κοινή: εκμετάλλευση, εκπόρνευση, ρατσισμός.... Η μόνη λύση είναι το ξεπέρασμα της εργασίας και όχι η επιστροφή στη «χρυσή» εποχή της ΠΑΣΟΚίλας. Η εργασία πρέπει να καταργηθεί. Οι σοσιαλιστές και κομμουνιστές που ζητάνε την επιστροφή στην προηγούμενη χρυσή εποχή δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά μια τρύπα στο νερό.

Σήμερα 1η Μάη θυμόμαστε τους «ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟ». Είναι τουλάχιστον ιεροσυλία να μη δηλώνεται πουθενά ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν αγωνίστηκαν για το 8ωρο αλλά για την κατάργηση της εργασίας και του καπιταλισμού και για το πέρασμα σε μια αντιεξουσιαστική κοινωνία. Το 8ωρο ήταν αυτό που προσέφεραν οι εργοδότες και η εξουσία για να ηρεμήσουν τα εξεγερμένα πλήθη και να προσεταιριστούν τους ρεφορμιστές στην πάλη ενάντια στους εργαζομένους.

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΚΑΡΒΟΥΝΟ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ

«Να σε κυβερνούν σημαίνει να σε παρακολουθούν, να σε επιθεωρούν, να σε χαφιεδίζουν, να σε ελέγχουν, να σε νομοθετούν, να σε ρυθμίζουν, να σε περιορίζουν, να σε κατηχούν, να σε νουθετούν, να σε επιτηρούν, να σε αποτιμούν, να σε κρίνουν, να σε λογοκρίνουν, να σε διοικούν, άνθρωποι που δεν έχουν ούτε την αξία ούτε την αρετή για να το κάνουν.

Να σε κυβερνούν σημαίνει σε κάθε ενέργεια, σε κάθε συναλλαγή, σε κάθε κίνηση να σε καταχωρούν, να σε καταγράφουν, να σε απογράφουν, να σε διατιμούν, να σε σφραγίζουν, να σε καταμετρούν, να σε ταξινομούν, να σε κατοχυρώνουν, να σε αδειοδοτούν, να σε εξουσιοδοτούν, να σε σημειώνουν, να σε δασκαλεύουν, να σε εμποδίζουν, να σε ανασυντάσσουν, να σε διορθώνουν, να σε επανορθώνουν.

Σημαίνει με την πρόφαση των κοινών αναγκών και στο όνομα του γενικού συμφέροντος, να σε φορολογούν, να σε εξετάζουν, να σε ληστεύουν, να σε εκμεταλλεύονται, να σε μονοπωλούν, να σε σφετερίζονται, να σε καταχρώνται, να σε συμπιέζουν, να σε υποσκελίζουν, να σε εξαπατούν, να σε κλέβουν και έπειτα, με την παραμικρή διαμαρτυρία, με την πρώτη αντίρρησή σου, να σε καταστέλλουν, να σε αλλοιώνουν, να σε εξευτελίζουν, να σε προσβάλλουν, να σε κυνηγούν, να σε βασανίζουν, να σε επισκιάζουν, να σε παροπλίζουν, να σε φυλακίζουν, να σε τουφεκίζουν, να σε πυροβολούν, να σε δικάζουν, να σε καταδικάζουν, να σε εξορίζουν, να σε θυσιάζουν, να σε πουλούν, να σε προδίδουν, και στο τέλος να σε κοροϊδεύουν, να σε γελοιοποιούν, να σε βρίζουν, να σε ατιμάζουν.

Αυτό είναι η κυβέρνηση, αυτή είναι η δικαιοσύνη της, αυτή είναι η ηθική της...»

Πιερ Ζοζέφ Προυντόν

